

Cossetània Edicions

ONZE X 2 VALLS 2011

Míriam Culleré, Gabriel Guasch,
Lluís Figuerola Tondo, Núria Ventura,
Magí Sunyer, Cèlia Marcos,
Joan Guasch, Joan-Josep Miracle,
Sílvia Güell, Lluís Figuerola Ortiga,
BValls de Lletres

Carles Cubos, Francesc Parés

ONZE X 2 VALLS 2011

Míriam Culleré, Gabriel Guasch,
Lluís Figuerola Tondo, Núria Ventura,
Magí Sunyer, Cèlia Marcos,
Joan Guasch, Joan-Josep Miracle,
Sílvia Güell, Lluís Figuerola Ortiga,
BValls de Lletres

Carles Cubos, Francesc Parés

Cossetània
EDICIONS

Primera edició: gener del 2011

© Els autors
© Cossetània Edicions

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
Fax 977 61 43 57
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Arts Gràfiques Requesens, SL

ISBN: 978-84-9791-796-4

Dipòsit legal: T-9-2011

Índex

Introducció	9
<i>Plaça de la Zeta</i> , Míriam Culleré Carles Cubos.....	14
<i>De l'aigua passada</i> , Gabriel Guasch Francesc Parés.....	16
“El fred...”, Lluís Figuerola Tondo Francesc Parés.....	18
<i>Clarors i ombres</i> , Lluís Figuerola Ortiga Carles Cubos	20
<i>A peu pla del carrer no se'n sap res (Barri Antic)</i> , Núria Ventura Carles Cubos	22
<i>La torratxa</i> , Magí Sunyer Francesc Parés	24
<i>Pisos de Santa Úrsula, BValls de Lletres</i> Carles Cubos.....	26
<i>Decennals, ominós misteri</i> , Cèlia Marcos Francesc Parés.....	28
<i>Carrer Tomàs Caylà</i> , Joan Guasch Carles Cubos	30
<i>Espurnes</i> , Joan-Josep Miracle Francesc Parés	32
<i>Sempre amunt</i> , Sílvia Güell Francesc Parés.....	34
<i>Els arcs de Ca Magrané</i> , Joan-Josep Miracle Francesc Parés	36
<i>Pont de Goi</i> , Cèlia Marcos Carles Cubos.....	38
<i>Plaça de les Garrofes</i> , Joan Guasch Francesc Parés	40
<i>Cos venial (plaça del Quarter)</i> , Magí Sunyer Carles Cubos	42
<i>Mas Miquel</i> , Sílvia Güell Carles Cubos	44
<i>La plaça del Caragol</i> , Míriam Culleré Francesc Parés.....	46
<i>Vet ací aquest notable oblit</i> , Núria Ventura Carles Cubos	48
<i>El campanar de Valls (torrent de la Xamora)</i> , Lluís Figuerola Ortiga Carles Cubos	50
<i>Dies de travesses (estació)</i> , BValls de Lletres Francesc Parés	52
“He tramuntat decennis...”, Gabriel Guasch Carles Cubos	54
<i>Passeig de l'Estació</i> , Lluís Figuerola Tondo Carles Cubos	58

Introducció

Un dels fonaments de la vida de les persones són els rituals, una roda d'esdeveniments que ens fan sentir el pas del temps amb el seu inexorable retorn. La majoria d'aquests rituals tenen una periodicitat anual: la festa major d'estiu sempre coincideix amb el solstici, la fira amb l'època de collites, el Nadal amb el solstici d'hivern... A la ciutat de Valls, però, tenim un esdeveniment que marca un cicle més excepcional i que, tot i que coincideix amb la festa major d'hivern, que és, alhora, la festa de la llum, la Candelera, se surt de la normalitat amb què rebem les altres dates assenyalsades i ens apareix com apareixen al cel els cometes: donant voltes al sol amb les seves òrbites extraordinàries i deixant al darrere l'estela de la seva cabellera. Aquest astre extraordinari ens visita cada deu anys i duu associada una mena de celebració catàrtica en la qual se sumen infinitat d'esdeveniments, un microcosmos de rituals que marquen el compàs de l'existència mateixa de la ciutat i en la qual hi deixen un record persistent. Aquesta suma de rituals, però, es va renovant a poc a poc, i així, ara fa deu anys, coincidint amb el seu cinquè aniversari, l'editorial Cossetània en va encetar un altre: l'edició d'un llibre en les pàgines del qual autors vallencs van abocar la seva creativitat amb el nexce comú de donar una visió personal de la Candela. Fa deu anys van ser onze autors, onze contes, onze visions absolutament diferents del mateix tema. Enguany, i coincidint amb el quinze aniversari, l'editorial ha reprès la idea, però aquesta vegada optant per la poesia i per la imatge, tot establint una mena de diàleg entre aquests dos camps creatius, que aporten cadascun la riquesa i la simbologia del seu llenguatge. La fórmula triada per fer mengívol aquest maridatge i, de passada, crear un fil daurat de connexió entre la periodicitat de la festa i el títol de l'anterior publicació, ha estat la unió de dos fotògrafs i onze poetes vallencs que interactuen a través de vint-i-dos poemes i vint-i-dues fotografies, un format que permetrà al

lector fer un recorregut per la geografia urbana i emocional de Valls i explorar alguns dels racons més emblemàtics de la ciutat, en un joc creatiu d'inspiració mútua. Aquest joc, en certa manera, també ha existit entre els creadors, ja que els fotògrafs han hagut de posar imatges a onze poemes que els poetes han escrit prèviament i, paral·lelament, els poetes han hagut d'interpretar amb paraules onze instantànies que els fotògrafs els han fet arribar.

En aquest punt es fa necessari agrair a Cossetània i a les persones que la capitanejen el coratge i l'encert que han tingut durant tots aquests anys en la seva tasca, tenint en compte que el món editorial, sobretot el de les petites empreses, és un món on resulta complicat sobreviure-hi amb dignitat. És per això que els agraïm la confiança que han dipositat en l'equip de la revista *BValls de Lletres*, de la Comissió de Llengua i Literatura de l'Institut d'Estudis Vallencs, per tirar endavant aquest projecte.

Tornant a les interioritats d'aquest llibre, que, juganers com som, hem batejat amb el títol d'*Onze x 2* (onze poemes, dos fotògrafs, dues vegades), hem de dir que per triar els autors s'ha buscat un equilibri entre diversitat d'estils, formació i sexe, amb l'única exigència que fossin de Valls. No ha estat una sorpresa descobrir l'enorme potencial creatiu que hi ha a la ciutat i això, és clar, ha fet que la tria fos complexa. Al final, el joc d'equilibris que esmentàvem i les disponibilitats han unit en aquestes pàgines els autors que anireu descobrint en una mena de laberint de complicitats. Descobrireu, també, que la poesia es pot trobar en qualsevol racó, per discret que sigui. Aquesta és la gran contribució dels poemes i de les imatges: dignificar allò que ens envolta mitjançant el llenguatge; trobar el sentit que s'amaga més enllà d'allò que els ulls miren; fer que, en tornar a passar per un carrer, per una plaça, pel costat d'un edifici, el carrer, la plaça, l'edifici ja no siguin allò que semblen, sinó que ens xiuxiegin a cau d'orella alguna cosa més de la seva raó de ser, com si els espais i les persones fóssim participants d'un tot que es mou indissoluble en un oceà de rituals. Des d'aquí gosem proposar-vos un exercici: agafeu al llibre, aneu als indrets que descriuen les pàgines i busqueu les imatges i les sensacions que els autors hi han

trobat. Després tanqueu el llibre i busqueu les vostres interpretacions allargant el diàleg emocional entre els espais, les imatges i les paraules. Finalment, busqueu en els vostres espais la poesia amagada que remoreja darrere del que veieu, els ecos dels records, les esperances de futur.

Han tornat les Decennals amb la seva càrrega d'esdeveniments. Alguns perduraran com a records agradables, les altres s'aniran esvaint imperceptiblement en el temps. El llibre que us disposeu a llegir i a mirar envellirà en algun prestatge i algú, en el futur, tornarà a descobrir l'ànima de la ciutat. Perquè totes les ciutats en tenen, d'ànima.

BValls de Lletres

ONZE X 2
VALLS 2011

Míriam Culleré

Plaça de la Zeta

Ets cabra boja o amenaça,
el plor de l'infant,
el crit del rebel
i el monòleg de l'ignorant.

Pilotes errants et colpegen
amb missatges apocalíptics
d'un nou món que vindrà,
d'una realitat que ensopega.

Grans blocs de ciment
et ressegueixen l'ossada.
Avui plaça, ahir carrer.
Trista identitat mutada.

I jo, èbria, com els altres,
busco límits on recolzar-me,
carrers estrets o ziga-zagues
que em recordin on anava.

Però el brunzit d'un nou oratge
em refà el roig de les galtes,
façanes de colors amables
m'emmetzinen la mirada.

Les velles canten a la fresca
mentre degoteja la tarda.
Ics, i grega, zeta.
I així t'acabes.

Carles Cubos

Gabriel Guasch

De l'aigua passada

Temps antic, venerat,
dissolt en aigua tèrbola!
El que ara se'n veu va bastir-ho
la il·lusió de perviure.
No menystinguem l'intent.

El passat és difunt.
El futur eternitza.
Som. Avui!
Aventura de ser,
instint de descoberta.

L'aigua que es va estroncar
deixà la llera oberta
com a llarga ferida
que la tempesta clou.

Res no és cert com la llum
que il·lumina i fa l'ombra;
no explica què contempla
sinó que diu com avança
i què estima.
El que li manca dir
és futur.

Tenim aquesta deixa.
El bagatge, ben nostre,
no és fracàs ni decep;
l'enderroc trairia.
En redimir-la,
cal bastir record, d'ara,
prou digne.

Francesc Parés

Lluís Figuerola Tondo

El fred
del nom
que et consum
que commou
minúscula tensió
tu la pregària
de l'esquerda que avança
tu l'oració
i la ruïna
tu el deliri
de substància fatigada
tu la seccionada tarda
i el vent sec
del mestral
sobre la taula
com un murmuri
de tórtores i garses
tu la matèria
tu la dansa
i un cristall de sucre
sobre el llavi
blanc de tempesta blanca
estuc de nit perpètua
mentre tot calla
i la temperatura baixa
mare de la intempèrie
del ritme i de la calma.

Francesc Parés

